ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄. ΑΡΙΘ. 30.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.

Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. | 21, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΒΙΟΣ καὶ ΘΑΝΑΤΟΣ τοῦ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΛΕΜΗΣΣΟΥ·

Καίτοι ἡ νεκρώσιμος τοῦ Δημαρχείου μας ἐπομπὴ ἐστήθη πρὸ πολλοῦ, ἡ κηδεία ὅμως δὲν ἐγένετο εἰσέτι διότι οἱ ἰατροὶ ηὐδόκησαν ν' ἀποφανθῶσιν ὅτι ἔπασχεν ἀπὸ νεκροφάνειαν. Καὶ λοιπὸν διάφορα μέσα πρὸς ἀνάστασιν τούτου ἐνηργήθησαν· τούτων δ' ἀποτυχόντων, ζωμὸς καὶ διάφορα τονωτικὰ ἢ θρεπτικὰ φάρμακα εἰσήγοντο διὰ σωλήνων ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ ἀσθενοῦς· πλὴν ταῦτα πάντα ἴσχυσαν μόνον εἰς τὸ νὰ κρατήσωσι τὸν ἀσθενῆ μας ἐν κὐτῇ τῇ οὐδῷ ἧς ἔνθεν μὲν ζωὴ ἔνθεν δὲ θάνατος. Ὁ δὲ Χάρων καὶ Ἑρμῆς ἵσταντο, προσδεδεμένον εἰς τὴν ξηρὰν ἔχοντες τὸ πλοιάριον, διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν ἰατρῶν καὶ αἰτούμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδοθείσης πρὸ πολλοῦ βουλήσει τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ψήφῳ τοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀλλ' ἰδοὺ τέλος τὰς διαμαρτυρίας των εἰσακουσθείσας καὶ τὸν νεκρόν μας παραδιδόμενον καὶ εἰσαγόμενον τῷ ὁλεθρίῳ πλοιαρίῳ φέροντα στεφάνους μὲν πολλοὺς οὐ μικρὸν βάρος προξενοῦντας τῷ ὑποσάθρῳ πλοιαρίῳ, στερούμενον ὅμως τοῦ ἀναγκαίου πρὸς τὸν πλοῦν ὀβολοῦ ὅπερ ἀγνοεῖ εἰσέτι ὁ Ἑρμῆς. Ἀλλ' ὑπόκωφος βοὴ καὶ οἰμωγαὶ πολλαὶ ὡς ἀπὸ ξηρᾶς ἀκούονται· τί τοιτ' ἄρά γε ἐστι ; ἀκούσωμεν.

—Ὦ φίλτατον καὶ φιλάνθρωπον καὶ τοῖς δεινοῖς τῆς ἀνθρωπότητος συμπάσχον Δημαρχεῖον ! ποῦ ὑπάγεις ; πάσχω δεινῶς· ποῦ αἱ ἀναπαυτικαὶ κλίναι σου καὶ τὰ ζωοπάροχα φάρμακά σου καὶ τὰ θεραπευτικὰ βάλσαμά σου ὅπως ἀπαλλάξωσί με τῶν δεινῶν ὑφ' ὧν καταπτύρομαι ; ἢ ἆρα τῶν συμπασχόντων μοι ὡς Ὄλυμπος ἂς βαρύνῃ τοὺς φωνεῖς σου.

—Ὦ ἀγαπητὸν καὶ τροφοπάροχον καὶ τοῖς πτωχοῖς τῶν ἀνθρώπων σωτήριον Δημαρχεῖον ! ποῦ ἀπέρχῃ ; λιμοκτονῶ καὶ γυμνητεύω· ποῦ οἱ εὐτραφεῖς μαστοί σου καὶ αἱ ζωοπάροχοι τροφαί σου δι' ὧν μᾶς ἀπήλαττες βεβαίου θανάτου ; ποῦ αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ ἐνδύματα δι' ὧν μᾶς ἐπροστάτευες τῆς πείνης, κατὰ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ πάγους ; ἢ ἆρα τῶν συμπασχόντων μοι ὡς Πενταδάκτυλος ἂς καλύψῃ τοὺς καταστροφεῖς σου.

—Ὦ παμφίλτατον καὶ περιπόθητον καὶ ἀγαπητὸν καὶ ὑπὲρ τῆς λαμπρότητος καὶ δόξης τῆς μητρός σου φροντίζον τέκνον ! ποῦ πορεύῃ ; βαθὺ σκότος ἐνεδύθην καὶ τὴν ρυπαρότητα περιεβαλόμην· ποῦ τὰ φῶτα καὶ αἱ σαρώσεις, ποῦ δὲ αἱ δάφναι καὶ αἱ μυρσῖναι καὶ οἱ στέφανοι καὶ αἱ σημαῖαι καὶ τὰ Βεγγαλικὰ φῶτα δι' ὧν ἐστολίζόμην κατὰ τὰς ἐπισήμους Βασιλ. ἑορτὰς ; ἢ ἆρά μου καὶ τῶν συλλυπουμένων μοι ἐπὶ τῇ καταστροφῇ σου ὡς Κύπρος ὅλη ἂς ἐπιβαρύνῃ τοὺς τὸν ὁλεθρόν σου ἐπιζητήσαντας.

Τοιοῦτοι οἱ θρῆνοι, τοσαῦται αἱ οἰμωγαὶ καὶ τηληκαύται αἱ ἀραὶ αἱ ὑπὸ μυρίων στομάτων ἐκπεμπόμεναι καὶ ὡς τελευταῖος χαιρετισμὸς τῷ οἰχομένῳ Δημαρχείῳ ἀποτεινόμεναι. Δὲν εἶνε ἆρά γε ἱκαναὶ νὰ συγκινήσωσι πάντας ;

Τίνες δ' οἱ ποιηταὶ τοῦ δράματος τούτου ; εἷς Ἑρμῆς—ἡ Κυβέρνησις, εἷς Χάρων—ἡ Τράπεζα, καὶ διάφοροι κωπηλάται—οἱ Νομοθέται καὶ ὅσοι ἄλλοι ὑπέσκαπτον τὰς βάσεις ἐφ' ὧν ἦτο τοῦτο ἐστηριγμένον.

Εἴπομεν ἄλλοτε ὅτι μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν ἓν ἐκ τῶν κάπως βελτιωθέντων ἦτο καὶ ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττο καλὴ διοργάνωσις καὶ τακτικὴ λειτουργεία τῶν Δημαρχείων. Ἐδόθη καιρὸς εἰς τὰ Δημαρχεῖα νὰ φροντίσωσι περὶ πολλῶν ὧν ἀνάγκην εἶχεν ἡ πόλις. Οὕτω λοιπὸν καὶ τὸ Δημαρχεῖον Λεμησσοῦ βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀπολαβῶν του ἐδανείσθη καὶ ἐφρόντισε περί τινων μεγάλων καλῶν ὧν ἐστερεῖτο ἡ πόλις· τὴν ὕδρευσιν δηλ. τῆς πόλεως ἀπὸ μεμακρυσμένου μέρους καὶ τὴν λιθόστρωσιν· πρὸς δὲ καὶ Νοσοκομεῖον ἄριστα λειτουργοῦν καὶ Πτωχοκομεῖον ἐν καταλλήλῳ θέσει ἐσχημάτισε καὶ διετήρει, δεχόμενον πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τούτων. Ἀλλὰ μόλις ἐτελείωσαν καὶ ἐσχηματίσθησαν ταῦτα, καὶ ἰδοὺ ἡ Κυβέρνησις συμβοηθοὺς ἔχουσά τινας τῶν Νομοθετῶν ἔφραξεν ἀμέσως τοὺς πόρους τοῦ Δημαρχείου καὶ εὑρέθη τοῦτο κατάχρεων καὶ μὴ δυνάμενον νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος καὶ συγχρόνως νὰ διατηρῇ καὶ φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, νὰ βοηθῇ ἀπόρους κλ.

Ἕως ἐδῶ εἰργάσθη ὁ Ἑρμῆς (ἡ Κυβέρνησις) διὰ τοιούτης ἀπαραμίλλου ἀληθῶς χάριτος καὶ τέχνης λαβὼν καὶ παραδοὺς τῷ Χάρωνι τὴν ψυχὴν τοῦ Δημαρχείου. Ἔρχεται ἤδη πρὸς συμπλήρωσιν ὁ

Χάρων ἀπαιτῶν τὸν ὀβολόν. Ἡ Τ.άπεζα, ἄγνωστον ποίῳ νεύματι ὑπείκουσα, ἀπαιτεῖ καὶ ἐν ταχεῖ χρόνῳ διαστήματι τὴν ἀπότισιν ὁλοκλήρου τοῦ χρέους (περὶ τὰς 2 περίπου χιλ. λιρῶν)· τὸ «οὐκ ἂν λάβῃς παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος» δὲν ἔχει πέρασιν ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ Δημοτ. Σύμβουλοι μετὰ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου Φεττὶ ἐφένδη νὰ κλείσωσι τὸ Νοσοκομεῖον καὶ Πτωχοκομεῖον, νὰ παύσωσι τὰς πρὸς τοὺς ἀπόροις συνδρομὰς καὶ ἐν γένει νὰ λάβωσιν οἰκονομικότερα μέτρα. Ἀλλ' ἀπορίαι ἐπὶ ἀποριῶν γεννῶνται ἐξ ὅλων τούτων.

α΄.) Διατὶ ἡ Κυβέρνησις ἀφεῖσα κατὰ πρῶτον στάδιον ἐνεργείας εὐρὺ εἰς τὰ Δημαρχεῖα, περιώρισεν αἴφνης τὰ δικαιώματα καὶ εἰσοδήματα τούτων διὰ νὰ εὑρεθῶσιν εἰς τοιαύτην δεινὴν ἧσιν· καὶ ὄχι μόνον τοῦτο παρὰ καὶ τὴν ἰσχὺν τούτων προσπαθεῖ καθ' ἑκάστην νὰ περιορίζῃ, οὐδεμίαν προστασίαν ἢ ἱπεράσπισιν παρέχουσα τούτοις ὅπως καταστήσωσι τὰς διακελεύσεις των σεβαστάς. Ἐν Λευκωσίᾳ διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους τοῦ Δημαρχείου κλητῆρος καταγγελίαν κατά τινος ἀψηφίσαντος Δημαρχιακήν τινα ἐντολήν, ἀπαιτεῖται δίκη τελεία· νὰ ἐκδίδηται δηλ. κλῆσις νὰ προσάγωνται μάρτυρες, καὶ ἐν περιπτώσει προστιμίσεως τὸ πρόστιμον ρίπτεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ τοῦ Δημαρχείου. Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουν τὸ μῖσος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ Δημάρχεια τὴν ὕπαρξιν τῶν ὁποίων, θέλει νὰ καταστήσῃ καὶ κατέστησε πραγματικῶς προβληματικήν.

β΄.) Ἀπορίας ἄξιον πῶς ἡ Τράπεζα βιάζει τόσον τὴν πληρωμὴν τοι χρέους ἀφοῦ γνωρίζει ὅτι ἡ βία αὕτη θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ ταμείου τούτου καὶ ἐπομένως τὴν παῦσιν τόσων φιλανθρωπικῶν ἔργων· ἀλλὰ τί βαττολογῶ; μήπως δὲν ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ Τραπέζης καὶ Κυβερνήσεως; μήπως προστατευομένη αὕτη ὑπὸτῆς Κυβερνήσεως δὲν ὀφείλει νὰ σέβηται τὰς διατάξεις ἐκείνης καὶ νὰ πράττῃ σύμφωνα πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ ἐπιθυμίας της;

γ΄.) Ἀπορίας ἄξιον εἶνε προσέτι καὶ τὸ πῶς οἱ κ. Δημοτικοὶ σύμβουλοι ὡς πρῶτον οἰκονομικὸν μέσον ἐσκέφθησαν τὴν στέρησιν τοῦ ἄρτου εἰς τοὺς πεινῶντας καὶ φαγμάκων εἰς τοὺς πάσχοντας· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἀπορία· κατήντητε φυσικὸν εἰς ὅλους· ἡ πρώτη περὶ οἰκονομίας σκέψις μας εἶνε νὰ παύσωμεν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν πρὸς ἀπόρους χορηγουμένην βοήθειαν· κατόπιν δὲ τούτων ὅλων καὶ ἀπὸ τὰ περιττὰ ἔξοδα.

Δὲν ὑπῆρχον ἄρα γε ἄλλα μέσα καὶ ἄλλαι ἐνέργειαι πρὸς τὰς ὁποίας ἔδει πρῶτον νὰ συμμορφωθῶσι καὶ τελευταίως μόνον καὶ ἐν ἐσχάτῃ ὥρᾳ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο εἰς ὃ πρωτίστως ἤδη κατέφυγον; Τίς ἆρά γε τῶν Δημοτῶν ηὐχαριστήθη ἐκ τῆς πράξεως ταύτης, τίς δὲ θὰ ἐκατηγόρει ἢ θὰ παρεπονεῖτο ἐναντίον τῶν Δημοτ. συμβούλων ἂν χάριν τοῦ νὰ διατηρηθῶσι τὰ φιλανθρωπικὰ ταῦτα καταστήματα, κατηργοῦντο ἄλλα ἧττονος λόγου ἄξια ἔργα;

Δὲν ἐπιτρέπεται ἴσως νὰ ἐξετάσωμεν βαθύτερον τὰ πράγματα διὰ νὰ ἀνακαλύψωμεν τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς νῦν καταστάσεως τοῦ Δημαρχείου. Ἡ Κυβέρνησις λέγομεν προὐκάλεσε τὴν καταστροφὴν περικόψασα τὰ εἰσοδήματα· ἀλλ' ἆρά γε φέρει αὕτη ἀληθῶς ἅπασαν τὴν εὐθύνην; Μερίς της τῶν πολιτῶν ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνοικονόμητον διαχείρισιν ὡς συντελέσασαν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὴν εἰς ἣν περιῆλθον τὰ πράγματα ἔκρυθμον κατάστασιν, καὶ ἂν ἤμεθα φίλοι τῆς ἀληθείας ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἰδέα των αὕτη ἔχει τι τὸ ἀληθὲς ἐὰν μὴ καθολοκληρίαν ἀληθεύῃ. Ὁ ἔχων καὶ ἀπολαμβάνων πολλὰ συνήθως δαπανᾷ καὶ πολλὰ καὶ ἐφ' ἃ οὐ δεῖ· καὶ ὁ δαπανώμενος ἐφ' ἃ οὐ δεῖ, ταχέως θέλει ἔλθει εἰς θέσιν νὰ μὴ ἔχῃ νὰ δαπανήσῃ ἐφ' ἃ δεῖ. «Ὅπως περπατεῖ μὲ τὴν μέτραν, ἡ κεφαλή του ἔνι σὰν τὴν πέτραν» λέγει μία παροιμία Κυπριακή. Ὅταν εἶχε τὰ ὑπέρμετρα εἰσοδήματα τὸ Δημαρχεῖον ὑπερμέτρως ἢ μᾶλλον ἀμέτρως καὶ ἐξώδευε· τώρα ὅμως ποῦ ἔχοντι ὅλα μὲ τὴν μέτραν, ἂς κτυπῶμεν κ' ἡμεῖς τὴν κεφαλήν μας πάνω 'ς τὴν πέτραν· καὶ τὸ κέρδος ποῦ θὰ βγῇ ἀπὸ τὴν λευκοκρουσίαν, εἶνε μέγα· σᾶς τὸ λέγω· ἡ ὁμοιοκαταληξία.

Λευκωσία 8 Σεπτ. 84.

Φίλε Συντάκτα!

''Σ τοῦ κωφοῦ τὴν πόρταν ὅσον θέλεις βρόντα.'' Ἡ παροιμία αὕτη πρέπει πλέον νὰ ἦνε ἀρχὴ καὶ τέλος πάσης διατριβῆς. (Σ. Σ. Ἀργὰ τὸ ἐνόησες καὶ σὺ πτωχέ μου! ἐρώτα ἐμὲ ποῦ δὲν ἀρῆκα πόρταις ἄσπαστες ἀπὸ βροντὰς κι' ἀτροπελέκια καὶ ὅμως οὐδὲ ἑνὸς ''ποιός εἶνε'' δὲν ἠξιώθην· ἐν τούτοις ἂς ἀκούσωμεν τὸ πάθος σου.) Ἐγράφομεν ἄλλοτε περὶ τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν καταστημάτων ἀλλ' οὐδενὸς ἡ φιλοτιμία ἐκεντήθη, καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ εὕρωσιν ἠχὼ οἱ ἀληθεῖς λόγοι ἡμῶν. Τὰ σχολεῖα ἤρξαντο τῶν παραδόσεων ἀλλὰ τί, ἐφρόντισε περὶ διορθώσεως πολλῶν κακῶς ἐχόντων; Πάντες ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ τὸ ἰδιωτικὸν καὶ μόνον τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐπιδιώκουσιν. Οἱ νέοι μας μόνον φαίνονται ὅτι κἄπως κινοῦνται ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀναχαιτίζονται ὑπὸ ἀνωτέρας δυνάμεως. . . ὥστε παντοῦ καὶ πάντοτε χάος καὶ ἀνωμαλία. Κακαὶ γλῶσσαι κατηγόρουν τῶν ἀποφοιτησάντων μαθητριῶν ὡς οὐδὲν μαθουσῶν. Ἐλάβομεν τὴν τόλμην νὰ πεισθῶμεν περὶ τούτου, καὶ διὰ τρόπου κατηλλήλου, καθ' ἡμᾶς, ἐκάμαμεν ἐρωτήσεις τινὰς πρός τινα τῶν διαγωνισθεισῶν καὶ βραβευθεισῶν μάλιστα, ἀλλ' ὁποίαν νομίζετε ἀπάντησιν ἐλάβομεν; οἵαν οὐδ' αὐταὶ τῆς δ' τάξεως δὲν πρέπει νὰ δίδωσι. Τεχνολογίαν μὴ δοκιμάσατε νὰ ἐξετάσητε διότι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦνε ἓν λυπηρὸν κίνημα τῆς κεφαλῆς σας ἀναμιμνησκόμενοι μάλιστα τὸν χρόνον (ἓν τέταρτον περίπου ὁλοκλήρου ζωῆς) τὸν ὁποῖον εἰς μόνα τὰ γράμματα ἀνωφελῶς δαπανᾷ νεᾶνίς τις. Μεγίστης βελτιώσεως χρῄζει τὸ Παρθεναγωγεῖόν μας. Ἀνάγκη νὰ προσληφθῇ μία ἔτι καλὴ διδάσκαλος νὰ περιορισθῇ δ' ἑκάστη εἰς ὀλίγα μαθήματα, καὶ νὰ τὰ παραδίδωνται αἱ μαθήτριαι ἐν γνώσει καὶ οὐχὶ εἰς πολλὰ ὡς νῦν καὶ νὰ τὰ διέρχωνται ἀβρόχοις ὅλως ποσίν· ''οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ'' ἔλεγον μιὰ φορὰ κάποιοι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐφαντάζοντο ἴσως ὅτι εἶχον περισσότερον νοῦν ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ἀξίζει νομίζω τὸν κόπον νὰ τὸ δοκιμάσωμεν· ἄλλως ἀπολέσθημεν.

Ἀλλ' ἡμεῖς ἐσυνειθίσαμεν νὰ βλέπωμεν ἢ ν' ἀκούωμεν τὰ; ἀληθείας καὶ ν' ἀδιαφορῶμεν. Δὲν ξεύρω ποία ἆρά μᾶς παρακολουθεῖ ὡς φάσμα συγκρατοῦσα ἰσχυρῶς τὰς χεῖράς μας καὶ ἀποκλιστῶσα οὕτως ἀδύνατον πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ, ὑπὲρ τῆς προόδου μέριμναν καὶ ἐνέργειάν μας· ἀλλ' ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν τὴν ἀρὰν ταύτην θέλει ἀκολουθεῖ καὶ ἄλλη—ἡ τῶν τέκνων μας—διότι ἡμεῖς μόνον τὸ ''ἰδοὺ τὰ σχολεῖά μας'' δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ μεγαλαυχοῦντες μάλιστα, ἀλλὰ τὸ ''ἰδοὺ ἡ πρόοδός μας'' εἶνε δι' ἡμᾶς λέξις κενή. Γ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ.

Διὰ διατάγματος τῆς Ἀνάσσης ὑπὸ ἡμ. 11 Αὐγούστου 1884 ἐχορηγήθη τῷ Κυρίῳ Καρόλῳ Πόβιλ Ἀρχιδικαστῇ τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ὁ βαθμὸς Ἱππότου τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας. Σμικρὰ ἐκ σμικρῶν πέμποντες καὶ ἡμεῖς τῷ ἀξίῳ τούτῳ τῆς Θέμιδος λειτουργῷ τὰ συγχαρητήριά μας.

Τὰ ἐξωτερικὰ ἂς τ' ἀφήσωμεν νὰ πολλλύνουν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. Γρ. 220.
Κρασία συνήθη ,, 200—205
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκά 2. καὶ 15.
Χαρούπια· αἱ ἀποθῆκαι πλήρεις· πωλήσεις ἔγειναν ποὸς γρ. 83 τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σῖτος τὸ κοιλὸν (22½ὀκ.) Γρ. 20—22.
ἡ κριθὴ ,, [16ὀκ.] 11—13.
τὸ κρέας ἡ ὀκὰ γρ. 8—9. τὸ ψωμὶ 50—60 παράδες ἡ ὀκά· τὸ σταφύλι 20—30 παράδ. ἡ ὀκά.

ΦΥΓΑΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον (15 ἰσταμένου) φορβάς τις ἐφ' ἧς ἐπέβαινε δεκαπενταετὴς παῖς τρέχουσα ἀπὸ ρυτῆρος ἐκτύπησε διὰ τοῦ ποδός της παιδάριον τι τετραετὲς ἢ περίπου ἁμάξηλάτου τινὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἐξεστφενδόνισε 3 βήματα μακρὰν· ὁ παῖς σηκωθεὶς ἔτρεξε κλαίων πρὸς τοὺς γονεῖς του καὶ διηγούμενος ἀσθενῶς τὸ συμβὰν· οἱ γονεῖς νοήσαντες ὅτι ἔπαθεν ἐ παῖς, λαβόντες τοῦτον ἔτρεξαν εἰς τὸ Φαρμακεῖον νὰ εὕρωσι τὸν ἰατρὸν, ἀλλ' ἐκεῖ εἰς τὸ Φαρμακεῖον ὁ παῖς ἐξέπνευσεν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμία πληγὴ σπουδαία ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ παιδὸς, ἐθεωρήθη καλὸν νὰ γίνῃ νεκροτομία μεθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι πάσχων πρὸ πολλοῦ ἐκ πυρετοῦ ὁ παῖς εἶχε τὸν σπλῆνα ἐξογκωμένον ὁ ὁποῖος καὶ διὰ τοῦτο διερράγη ὑπὸ τοῦ κτύπου ὁ δὲ ἄλλος, ὁ ἀναβάτης τῆς φορβάδος ζητηθεὶς συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη, καθ' ἃ ὅμως δυνάμεθα νὰ προεικάσωμεν δὲν θὰ τιμωρηθῇ οὗτος διότι εἶνε ἀνήλικος, θὰ προστιμηθῇ δ' ἴτως ὁ ἔχων τὴν φορβάδα.

Τὸ μέγα ὅμως κακὸν εἶνε ὅτι θὰ λάβωσι περισσότερον θάρρος μερικοὶ ἀνόητοι ἁμαξηλάται οἵτινες τρέχουν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ὁρμῆς ἐντὸς τῶν στενῶν τῆς πόλεως ὁδῶν, καὶ εἰς ἐκείνους ποῦ τοὺς λέγουν "προσοχὴν Κύριοι τὰ παιδιὰ" "τί νὰ σᾶς κάμω – ἀπαντοῦν ἂς μὴ βγαίνουν ἔξω" εἶνε δυνατὸν τὰ παιδιὰ νὰ μὴ ἐξέρχωνται εἰς τοὺς δρόμους; Μερικοὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς δικούς μας τῶν μανίαν νὰ καβαλλικεύουν ἵππους νὰ τρέχουν, νὰ σηκώνουν δὲ καὶ τὸν κῶλόν τους μὲ ρυθμὸν, διὰ νὰ μὴ διαφέρουν καθόλου ἀπὸ τοὺς φίνους Εὐρωπαίους. Μὰ βρὲ ἀδελφὲ, διατί δὲν σᾶς ἀρέσκουν τώρα τὰ γαδούρια καθὼς πρὶν; δὲν εἶνε ὁ σκοπὸς ὅλος νὰ γίνηται κρότος ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ περνᾶτε; τὰ γαδούρια δύνανται νὰ προειδοποιοῦν τὴν ἔλευσίν σας καὶ ἀπὸ μίλι μακράν. Ἀλλ' ἐὰν νομίζητε ὅτι ἡ θέσις σᾶς τιμᾷ, εἶσθε ἠπατημένοι· σεῖς πρέπει νὰ τιμᾶτε τὴν θέσιν. Τί νὰ πῇς ποῦ ἡ Κυβέρνησις δὲν κάμνει νόμον νὰ προστιμᾷ κάθε ἕνα ὁποῖος τρέχει ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ μέχρις ἑνὸς Ἀγγλ. μιλίου περιφέρειαν, ἔστω καὶ νὰ τρέχῃ μόνον χωρὶς νὰ συμβῇ τίποτε· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐβαρύθη κ' ἐκείνη πλέον ἀπὸ πρόστιμα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΑ.

Τοῦ λοιποῦ ὅσοι εἰσθε καταδικασμένοι νὰ δίδητε χρήματα εἰς τὸ Τελωνεῖον Λεμησσοῦ, ὀφείλετε προηγουμένως νὰ τὰ σαπωνίζητε καλῶς μὲ σαπούνι, τὸ ὁποῖον ἂς ἦνε καὶ μυρωδάτον, διὰ νὰ καθαρίζηται ἀπὸ πάσης κηλῖδος μώμου καὶ ἀκαθαρσίας, διότι χάριν σας δὲν εἶνε δίκαιον νὰ λερώνῃ τὰς χεῖράς του ὁ Ταμίας. Καὶ ὀλίγην διάκρισιν πλέον. Ἀλλὰ χαίρομεν ἀληθῶς, καὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν τίς θὰ ἄρῃ ἀφ' ἡμῶν ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ δίδωμεν καὶ ἡμεῖς πλέον μαθήματα εἰς τοὺς Ἄγγλους. Ἕως πότε νὰ μᾶς διδάσκουν ἐκεῖνοι; Βαίνομεν εὐθὺ καὶ χωρὶς παραστρατήματα πρὸς τὴν Πρόοδον πλέον· ἀλλ' ἡ διαβόλα κ' ἐκείνη δὲν στέκει· ἂς σταθῇ καὶ νὰ δῆτε ὅτι θὰ τὴν περάσωμεν καὶ νὰ ἀναγκάζεται 'κείνη νὰ τρέχῃ νὰ φθάσῃ ἡμᾶς.

Παρεκλήθημεν ἀπὸ πολλὰς γυναῖκας νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν τελευταίαν φράσιν τῆς περικοπῆς τοῦ Ἀποστόλου ἡ ὁποία ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς γάμους καὶ ἡ ὁποία λέγει «ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα» καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν διὰ τῆς «ὁ δὲ ἀνὴρ ἵνα φοβῆται τὴν γυναῖκα» διότι λέγουν τοῦτο εἶνε ἀληθές. Συμφωνοῦμεν πληρέσπατα ὅτι ἡ τελευταία αὕτη εἶνε ἡ μόνη ἀληθὴς καὶ πρακτικὴ, ἡ δὲ ἄλλη εἶνε θεωρητικὴ μόνον, καὶ ὁσάκις τὴν ἀκούσωσιν αἱ γυναῖκες γελοῦν, καὶ μᾶς περιπαίζουν διὰ τὰς θεωρητικὰς καὶ μὴ πρακτικὰς γνώσεις μας, ἀλλὰ πῶς δυνάμεθα χωρὶς νὰ συγχροτήσωμεν σύνοδον νὰ κάμωμεν τοῦτο; Πλὴν τί τάχα μὲ τοῦτο; μήπως καὶ ὁ Ἀπόστολος δὲν συμφωνεῖ πλησέστατα μὲ τὴν ἰδέαν σας; «ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα» λέγει· ἠκούσατε; «ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ».

Νάτα πάλιν! μοῦ λέγουν μὴ γράφῃς μὲ τέτοιαν γλῶσσαν μὰ ποῦ συνειθίσαμεν κ' ἂν δὲν τὴν ἀκούσωμεν δὲν ἀναπαύεται ἡ καρδιά μας.

Βρὲ Κύριε Σὺ Λευκωσιάτη [δὲν ξεύρω τὸ ψεύτικον ὄνομά σου ἀλλὰ τὸ ἀληθινὸν τὸ ξεύρω] δὲν ἐντρέπεσαι κομμάτι τὰ μούτσουνάσου (μὲ συμπάθειο) καὶ κάθε 'λίγας ἡμέρας χωρὶς καμμίαν αἰτίαν ὑβρίζεις ἀναιδῶς τὴν ὀγδοηκοντούτιδα γραῖαν Μητέρα τῆς πενθερᾶς σου, καὶ προχθὲς μάλιστα ἐφώναζες ὅτι θὰ τὴν σκοτώσῃς; ἔχασες πλέον τὴν ἐντροπὴν παλληάνθρωπε· (ἂν τὴν εἶχες· ἀλλὰ πιστεύω ὅτι τέτοιον πρᾶγμα οὔτε εἶχες οὔτε ἔχασες) ἐξέχασες ὅτι μίαν φορὰν ἦτο δοῦλος τῆς γραίας ἐκείνης; πρόσεξε νὰ μὴ μάθω τοῦτο ἄλλην φορὰν, θηλ. νὰ μὴ τὸ κάμῃς καὶ νὰ μὴ τὸ μάθω διότι ἔπειτα θὰ σαλπίσω εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου τ' ὀνομά σου διὰ νὰ σὲ καταλάβουν ποίου εἴδους . . . . εἶσαι.

Πρὸς τὸν ἐκ Λευκωσίας διατριβογράφον . . . ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» ἀρκετὰ ἔπραξεν εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσῃ ἀμφότερα τὰ μέρη καταχωρίσασα τὴν διατριβὴν τοῦ ἑνὸς καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἑτέρου, καὶ τοῦτο κατὰ τοὺς δημοσιογραφικοὺς κανόνας· οὐδὲν πλέον τούτου δύναται νὰ πράξῃ.

—Τὸν ἐκ Λευκωσίας; «Ψηλόμυτον» παρακαλοῦμεν νὰ κατεβάσῃ ὀλίγον τὴν «μούτην» του καὶ νὰ μᾶς γράψῃ καὶ τὸ ἀληθὲς ὄνομά του· ἢ καλλίτερα ἂς τὴν στουμπώσῃ νὰ μὴ τοῦ κτυποῦν ἡ βρώμαις αἱ σκορπιζόμεναι ἀνὰ τὴν πόλιν κατὰ πᾶσαν πρωΐαν αἵτινες ὡς λέγει δύνανται καὶ ἀποβολὴν νὰ προξενήσωσι.

Κυθραία 12 Σεπτ, 84 Φίλε Συντάκτα!

Τὰ Σχολειά μας ἐνταῦθα ἤρξαντο τῶν παραδόσεων, ἀλλ' ἡ ἐπάρατος θέρμη κωλύει πολλοὺς εἰσέτι τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὸ νὰ φοιτήσωσιν εἰς αὐτά.

Νέον καὶ ὡραῖον καφενεῖον ἤνοιξεν ἐν Κυθραίᾳ ὅπερ φανερώνει πρόοδον· ἀλλ' εἰς τί; μαντεύσατε . . . .

(Σ. Σ. Ἄϊτε πάλιν· "νέα καὶ ὡραῖα καφενεῖα" ἀκούομεν καθ' ἑκάστην εἰς τὰ χωρία· "νέα καὶ ὡραῖα Σχολεῖα" κατεδικάσθημεν φαίνεται νὰ μὴ γράφωμεν.]

Ἡ Κυθραία ὡς γνωρίζετε εἶνε μία τῶν μεγάλων καὶ καλῶν κωμοπόλεων τῆς νήσου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προσκτήσηται τὴν εὔνοιαν τῆς Κυβερνήσεως; καὶ ὡς ἐκ τούτου διατελεῖ εἰς οἷαν καὶ πρὸ τῆς κατοχῆς κατάστασιν. Οἱ κάτοικοι μεμψιμοιροῦν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως; ὡ. μὴ θελούσης νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους; των ὁρίζουσα τὴν σύστασιν κωμοδικείου ἢ τοὐλάχιστον Δημαρχείου. Ἂν καὶ ἔχωσιν ἰσχυρὸν δίκαιον κατὰ τοῦτο, ἐγὼ κρίνω αὐτοὺς ἀξίους τῆς τύχης των, διότι στεροῦνται συμφωνίας; καὶ ἀποφάσεως; καὶ φείδονται ὄχι μόνον χρημάτων ἀλλὰ καὶ μικρᾶς ἐνεργείας; ἐκ μέρους των, βασιζόμενοι ἐπὶ ἐνεργειῶν ἄλλων καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην περνοῦν ἡμέραι καὶ χρόνοι καὶ οὐδὲν γίνεται· πῶς πρέπει νὰ καλῶνται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κύριε Σαλπιγκτά; (Ἀπ. Σ. θὰ σ' ἀπαντήσω ἐγκαίρως).

Αἱ βροχαὶ τῆς Παρασκευῆς καὶ τοῦ Σαββάτου ὠφέλησαν καλὰ τὰς ἐλαίας.

Ὁ φίλα φρονῶν.

Λάρναξ 2 Σεπτ.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Πρόκειται νὰ ζήσωμεν ἢ νὰ ἀποθάνωμεν; ἰδοὺ τὸ μόνον μᾶς ἀπασχολεῖ.

Ἐλεύθερος λιμὴν Porto-franco. Ἰδοὺ ὁ σωτήριος λιμὴν ὅπου ἐθυνόμενον τὸ σκάφος τῆς Κύπρου, θέλει τηρηθῆ ἀσφαλὲς· ὅλοι οἱ τῆς ζωῆς παράγοντες ἔλειψαν.

Γεωργία ἐκτὸς τοῦ ὅτι διατελεῖ ἐν σπαργάνοις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ ἐργατικὸς λαὸς δὲν εἶνε ἐπαρκὴς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ διάφορα πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς μέσα ἐλλείπουν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν ἀντικαθιστᾶ τὸν τῆς δεκάτης φόρον δι' ἄλλου ἐπωφελεστέρου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μαστίζει καὶ ἐμποδὼν ποιεῖ αὐτὴν διὰ τῆς ἀνομβρίας, μύρτου, χαλάζης, ἀκρίδος, ἐκτὸς λέγω ὅλων τούτων, καὶ αἱ τιμαὶ τῶν γεννημάτων ἔφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ὅπερ εἶνε ἡ κορωνὶς τῆς ἐξοντώσεως τῶν δυστυχῶν γεωργῶν.

Βιομηχανία τίποτε δὲν ἔχομεν ἄξιον λόγου ἵνα ἀποκαλεσθῶμεν βιομήχανοι, διότι οὔτε ἐδιδάχθημεν εἰς τοῦτο, οὔτε παρηγγέλθημεν, καὶ ἡ ὀλίγη βιομηχανία ἥτις ἀνὰ τὴν νῆσον φαίνεται ὑπάρχουσα, θὰ συνταφῇ μετὰ τῆς γεωργίας, ἅτε στερουμένη τῶν βοηθητικῶν μέσων πρὸς προαγωγήν.

Ἐμπόριον τὸ τῆς ἐξαγωγῆς εὑρίσκεται ἤδη τεθαμμένον διότι αἱ εὐτελεῖς τιμαὶ τῶν γεννημάτων, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν προϊόντων ἐνταῦθα, καὶ αἱ ἐξευτελιστικώταται αὐτῶν ἐν Εὐρώπῃ, δὲν ἀφίνουσι τὸ θάρρος τοῖς ὀλίγοις Ἐμπόροις νὰ τὰ ἐγγίσωσι. Τὸ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς διεξαγόμενον μόνον μετὰ τῶν νησιωτῶν, ἀριθμουμένων ἐπὶ τῶν δακτύλων, θεωρεῖται ὡς γάγγραινα παραλύουσα ὑσημέραι τὸν ἐμπορικὸν κύκλον. Ἓν καὶ μόνον μέσον ὑπολείπεται πρὸς θεραπείαν, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ δοθῇ ζωή τις ἐκ μέρους τῆς μεγαθύμου Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἀκόλουθον:

Νὰ ἀφεθῇ ἡ Κύπρος ἐλεύθερος λιμὴν τοὐλάχιστον ἐπὶ εἰκοσαετίαν, καὶ τότε θὰ ἴδωμεν τὴν ταλαιπωρουμένην νῆσον Ἀποθήκην πάσης τῆς Ἀνατολῆς, κέντρον τοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀδάμαντα τοῦ Ἀγγλικοῦ στέμματος· τοὺς δὲ τῶν τελωνείων φόρους ἂς σκεφθῇ τὸ Νομοθετικὸν τὸν τρόπον νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ. Ἄλλως ἡ οἰκονομολογικὴ τῆς νήσου κατάστασις ἔσται μετ' οὐ πολὺ, Μηδὲν τοῦ Μηδενὸς τῷ Μηδενὶ τὸ μηδὲν. Nulla Nulla fa nulla.

Διδασκαλικὴ χορεία ἐνταῦθα ἐστολίσθη καὶ δι' Ἄγγλου διδασκάλου τοῦ ἀξιοτίμου νέου κυρίου Δ. Κραμβῆ, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ φιλομουσίᾳ τῆς νῦν ἰθυνούσης ἐπιτροπῆς.

Ἄργος.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Α.

(Συνέχεια. Ἴδε προηγούμενον Ἀριθμόν.)

Μάτην αὐτὴν εἰς μητρικὰς ἐζήτησα
ἀγκάλας, κ' εἰς θωπείας μάτην ἔρωτος,
μάτην εἰς ἀδελφῶν ἐναγκαλίσματα
καὶ εἰς ἀπατηλὰ φίλων αἰσθήματα.
Καὶ εἰς τὰ στήθη τοῦ πατρός μου τοῦ καλοῦ,
ἐστάθη νὰ τὴν εὕρω, φεῦ! ἀδύνατον.
Τὴν γῆν ἀφῆκα, ὅπου ἕρπουν σκώληκες,
καὶ ἔστρεψα στοὺς οὐρανοὺς τὰ ὄμματα·
ἀλλὰ παρηγοριαν οὔτ' ἐκεῖ ἠννόησα,
ὅτι θὰ εὕρω μετὰ θάνατον σκληρόν.

Β.

Ὁ Φίλος.

Γεννηθεὶς ἐκ καλῶν γονέων, πλὴν πτωχῶν,
ἐν σχετικῇ πτωχείᾳ ἐμεγάλωσα.
Φίλους πολλοὺς ἐν τῇ σχολῇ ἀπέκτησα,
ἀλλὰ πρὸ πάντων ἕνα εἶχον φίλτατον,
ὑπὲρ οὗ τὴν ζωὴν θὰ ἐθυσίαζον.
Ἡμέρα νὰ παρέλθῃ ἦν ἀδύνατον
χωρὶς νὰ βλέπω σύντροφόν μου τὸν καλὸν,
καὶ πάντα εἰς τὴν θέαν του νὰ λησμονῶ
καὶ παρ' αὐτῷ εὐδαίμων νὰ λογίζωμαι.
Τοῦ Δάμωνος καὶ τοῦ Φιντίου τὸν δεσμὸν
ἐν τῇ φιλίᾳ πρᾶγμα φυσικώτατον
παρεδεχόμην, καὶ ἠπόρουν ἀληθῶς
πῶς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὡς παράδειγμα
ἐφέρετο αὐτῶν ἡ αὐταπάρνησις.
Ὅ,τι ὁ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἔπραξεν
ἐν κρισίμῳ ὥρᾳ κ' ἐθαυμάσθησαν,
ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ φίλου μου θὰ ἔπραττον,
ἐὰν νὰ χύσῃ δάκρυ ἔβλεπον αὐτόν.
Ὁπόσον τῆς φιλίας ἀναπτύσσεται
τὸ ἄνθος ἐν καρδί' ἀθώᾳ, νεαρᾷ,
νὰ ἀναπτύξω φαίνεται μοι περιττόν.
Ἐν τῷ τοῦ Πλάστου παραδείσῳ φυτευθέν,
φυντάσθητε, ῥόδον λευκὸν καὶ θελκτικόν,
ἀναπτυσσόμενον ὑπὸ τὰς πτέρυγας
τῶν ἀγγέλων τ' οὐρανοῦ, καὶ ἐκ τῆς πνοῆς
τοῦ Πλάστου πατρικῶς ζωογονούμενον.
Τοιαύτη ἡ φιλία ἐν νεανικῇ
καρδί' ἀθώᾳ μὴ τρωθείσῃ ἐκ παθῶν.
Ἡ τύχη πλὴν μ' ἐπέβαλε νὰ χωρισθῶ
τοῦ φίλου μου, καὶ μεταξὺ ἡμῶν φραγμὸς
ἐτέθη ὁ ἀπέραντος ὠκεανός.
Παρῆλθον δέκα ἔτη μαῦρα, θλιβερὰ
καὶ νὰ τὸν ἴδω ἅπαξ δὲν εἰμπόρεσα.
Ποσάκις λυπημένος, μόνος, ἔρημος,
ἐν ξένῃ κοινωνίᾳ εὑρισκόμενος,
ἐν ᾗ εἰς πᾶν μου βῆμα δολιότητα,
ἀπάτην, ψεῦδος ἔβλεπον κρυπτόμενα
ὑπὸ ἀπατηλὰ κακῶν ἐνδύματα,
τὸ ἄδολον σου φίλου ἀνεπόθησα,
καὶ τὸ εἰλικρινὲς αὐτοῦ μειδίαμα
ἐνώπιον ἐμοῦ ἐζωγραφίζετο
ὡς τὸ λαμπρὸν ἐπτάχρουν τόξον τοῦ Θεοῦ!
Ἐσπέρα νὰ παρέλθῃ δὲν ἐπέτρεψα
χωρὶς νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου, πικρὰ
χύνων διὰ τὴν στέρησίν του δάκρυα.
Καὶ ταῦτα στὴν καρδίαν μου τὴν κλαίουσαν
καὶ μαύρην ἐκ τῶν συμφορῶν ὡς βάλσαμον,
ὡς δρόσος ἐπεχύνοντο τοῦ οὐρανοῦ.
Πλὴν νὰ ἀνθέξω πλέον δὲν εἰμπόρεσα.
Ἡ ξένη γῆ εἶνε σκληρὰ, εἶν' ἄπονος,
τὰ κέρδη ἀνευλόγητα, κ' αἱ ἡδοναὶ
κ' αἱ τέρψεις της ὄφεις εἰσὶ φαρμακεροί.
Τὰ πάντα ὅθεν χαίρων ἐγκατέλειψα,
κ' ἐπέταξα ὡς τι πτηνὸν ἐκ τοῦ κλωβοῦ,
τὴν εἰς τὰ δάση φωλεάν μου ἐκζητῶν.
Τὴν ἀηδόνα εἴδατε τὴν εὔλαλον,
τὴν ἐν λαμπρῷ χρυσῷ κλωβῷ αἰχμάλωτον
καὶ ὑπ' ἀλαβαστρίνου τρυφερᾶς χειρὸς
θωπευομένην καὶ λαμβάνουσαν τροφήν.
Τί ἔχει πλείω νὰ ποθήσ' ἡ ἀηδών;
Ἀλλ' ὅταν τὴν θυρίδα εὕρῃ ἀνοικτὴν,
οὐδὲ στιγμὴν διστάζει ἡ ἀχάριστος
ἀπὸ τοῦ νὰ πετάξ' εἰς δάση ἔρημα,
οὐδὲν λογιζομένη τὴν ἀνάπαυσιν.
Τὰ δάση δι' αὐτὴν εἰσὶ παράδεισος,
ὁ δὲ χρυσοῦς κλωβὸς κόλασις φοβερά.
Τὰς ἡδονάς, τὰς τέρψεις μου φαντάσθητε,
ὅταν τῆς γῆς ἐπάτησα τὸ ἔδαφος,
ὅπου τοσαῦτα ὄντα ἔζων προσφιλῆ
καὶ μ' ἐκαρδόκουν μ' ἀγκάλας ἀνοικτάς.

(Ἕπεται συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ «Ν Κ»

Λύσις τοῦ κη' αἰνίγματος

Ἰούδας—οὔδας

Μόνη λύτειρα ἐκ Λεμησσοῦ ἡ Κ Κ. Ηολυξένη Λοϊζίας καὶ Κ. Ἀργυρίδης ἐκ Λευκωσίας.

Αἴνιγμα κθ'

Τὸ πρῶτον μου μέρος βρωμᾷ,
τὸ ἄλλο πλὴν μυρίζει,
Τὸ σύνολόν μου ὁ καιρὸς
'ς τὰ μέταλλα πορίζει.

Ἐκ Λάρνακος Α. C.

Λογογρίφος δ'.

Μοῖρα Διὸς τί διαβῶ λύπης τὴν δ' ἰδού.

Λευκωσ. Κ. Ἀργυρίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν Παροικίζῃ μέγα Καφενεῖον τοῦ κ. Χ'' Θεοδούλου Ἀνδρέου μετὰ τῆς παρακειμένης οἰκίας.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ κ. Ν. Γ. Κατουροπορτίδην.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἡ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.